

lahetseda, sest ta oli lahke ja heasüdamega hingetarijane. „Tema mahe heal ja pehme läsi walaš konksloriumi walju sõna peale pehmuse ja õiguse heli.“ Mõnda tunnistas ajaleht „Postimees“. Linnawolikogude walimistes wõitiskiwad Läänemere tubermangudes pea igalpool Saks-lased. — See oli hõilgaw wõit.

Seidame pilku ka maailma poliitikasse. Siin näeme, et Wene wabadusellikumine oma laeneid ka üle piiri wiis-
tas ja teistes riikides rahwad liituma pani. Persia riik sai omale selle tagajärjel uue põhjusseaduse ja parla-
mendi, ja wana wägiwalla walitsus heideti toliambrisse. Terwe Persia hõistab nüüd ja peab röömupidustid selle
suure sündmuse pärast. Ssegi 500 miljoniline Hiina on
ärkanud ja lubab 10—15 aasta jooksul uut riigikorda luua
ja wana asemele panna, senni aga oma alamatele aega
anda ennaft uue riigikorra wästumõtmisest laswatada ja
ette walmistada. Ka mulal maailmas on ärkamist määgata.
Eks Wene-Saapani sõda teinud tõikidel filmad lahti!

Wahutam ja wurskaw rahwaste meri wirutas oma
ahwardawaid laeneid laugele üle kallaste, aga ka emafene
maakera wurskas mõõdaläinud aastal mitmes kohas kole-
daste tuld wälja ja häwitas 5. aprillil Põhja-Amerikas
suure San-Franzisko linna 14. wäitese linnafesega maa
pealt. Linn hakkas forraga 36. kohast põlema. 300 tuhat
inimest saiwad peawarjuta. Kes suudab seda häda ja
wiletsust kirjeldada! — Ka Wesumi mägi purskas tuld, ja
maawärisemised siin ja seal paniwad miljonid wärisema,
nõnda et wagad juba maailma otša arwastiwad tulema.
Hirmsad marutuuled maailma merede peal sünnitastiwad
otsata lahju, inimesti ja rahwaste warandust ära neeldes
ja mere põhja mattes.

Tõeste, mõõdaläinud aast 1905/6 on suur oma sünd-
muste poolest ja jääb maailma rahwastele unustamataks.

Hamba arst.

Kaks taewase Isa päewa-warast, see on niisugust ini-
mest, kes mõõda maad ilma hulluwad, oma kallist aega
wahtimise ja tühja lobisemisega raistawad ja midagi head
ei tee, oliwad lord suurest limbatusest: raha otšas, tõht
tühhi, riide hõlp ka juba lagunemas, — mis nüüd teha?
Nad teadsiwad küll, mis neil tarwis oli, aga ei teadnud

mitte kust wõtta. Oliwad palju läinud, mõnda näinud,
ja et maailmas ikka enam selmust ja loerust kui truust ja
õigust leitatse, siis oliwad ka nemad enam musta kui
walgelt õppinud; pealegi ei olnud nemad mitte lamba,
waid rebase sugu mehed, ja mehed kes mõistisiwad ka
musta walge peale panna.

„Kas tead,“ ütles üks, „mis see norutamine aitas?
Tõõd teha meie ei wiitst, ja palwed teha, — olgu see
„palwerahwa“ asi; ning see aeg, kus Sumal Israeli
lastele taewast leiba maha wiiskas, on ammu mõõdas,
seepärast peame ise katsuma tuida läbi saame. Onnets
on see aeg, kus õnnis wanaisa Metusalem alles elas, ka
ammu mõõdas; ilm läheb ikka häbisemaks ja wiletsamaks,
wellesed lapsed sarjuwad juba hamba walu; tohtrid ja
rohtsejaid on nii wäga tarwis, et — iseäranis Pastla-
ju Mustafuumaal — ju wanad pool pimedad memmed
ja üena pimedad tüdrukud arsti nime kandwad, posseswad
ja posseswad, lahetalgustid ja neljatalgustid ühest ja teisest
otsast tõstwad: mispärast siis meist ka mitte tohtrid ei
wõi saada? Sgaühe oma ust peab teda aitama.

„Wõib küll olla,“ wastas teine, „aga mina mõistan
rohtsemist ja arsti ametit niisama palju, kui rõhtsi prantsuse-
keelt. Terwede oleksin ma küll arst, aga mitte halgetele.“

„No jah! seda ma tahtsin. Meie jääme hamba
artiks ja müüme hamba rohtu neile, kes hambahad weel
mitte ei waluta. Hamba walu tunnewad mitu ja kart-
wad tõik, meie laup läheb hästi ja meie elame jälle kui
mehed.“ Mõnda nemad räätsiwad.

„Kuulge nüüd tuida need kaks selmi oma rohtu tegi-
wad ja müüsiwad. Nemad serjasiwad pere uste taga leiba,
mis nad mitte tõhu täitmiseks, waid rahwa petmiseks
pruutisiwad. Oli neil hea loti täis lannidid lääts, siis lõi-
tasiwad siu seest wälja ja niisutasiwad seda ära, et temast
õige sisset taigast wõtsiwad sõtkuda, ja sest taigast wee-
retasiwad nemad suur hullu erne tera suurusel kuulifesi, mis
nad wiimaks weel niiskelt kuitwa koi puru sees weeretasiwad,
et need leiwa kuulifesed koguni koldse apteeli rohu karwa
saiwad. No mis nüüd weel? Müüd osiwiad Suudi lääts
mõne serjatud kopika eest kollast ja punast paberit — sest
ilus karw eht nägu peab iga pettuse juures aitama; seda
paberit lõitasiwad nemad katki ja määtsiwiad omad rohu
kuulid, ikka 5 ja 6 tera kottu, sinna sisse. Kui lõik wal-
mis oli, siis läts teine ees ühte tõrtst, kus palju laada